

Но душманинъ йоще тѣпче
 Наш'та земя, нашій кръсть :
 Охъ, гладътъ ме тѣй не мѣчи,
 Както жаждата за мѣстъ !

НА УНГАРСКИТЪ СОФТИ.

Дерзайте, вий, мръсници, вѣвъ пѣтя на позорѣтъ !
 Правете вие дружба и братство и съжъзъ,
 Съ тѣзъ варвари жестоки, що напусто се боратъ
 Противъ светата правда, противъ Христовий кръсть !

Правете ймъ славословѣя и пѣйте грѣмогласно !
 Цалувайте, любѣте, прогнилиятъ Османъ :
 Вечъ сяко честно сѣрдце потѣрси се ужасно
 Отъ тоя смрадъ несносенъ на вашия таманъ,

Дерзайте ! Тозъ вѣкъ бѣденъ осѣденъ е да види
 Все, що е най-умразно, чудовищно и зло :
 Единъ злодѣй да вдига отъ кости пирамиди,
 А другъ — да слага вѣнци на негово чело.

Вий варвари безсрамни ! Вий кѣрлеши вонещи,
 Които сте се впили въ славянската снага !
 Вий Хуни, вий Монголи ! Вий бухали зловѣщи !
 Вий Унгури ! Проклети да бѣдете сега !

Давно тозъ плачъ и вопли, до Бога що отиватъ,
 И тѣзи клетви люти отъ толкова души ;
 И тѣзи порои кърви, които се проливатъ,
 И тази грозна буря готова да бучи ;

Давно тозъ ударъ, съ който Всевишний да покаже
 И своя сѣдъ ужасенъ и своята страшна власть,
 Това плоклето плѣме сега ще да помаже : —
 Давно тозъ ударъ страшенъ да падне и на васъ !